

NOVI TERMINI PREDAVANJ, SEMINARJEV IN DELAVNIC:

14. 11. 2005 – Ljubljana – Tečaj javnega nastopanja **PSIHORETORIKA**
25. 11. 2005 – Naklo pri Kranju – Ekskluzivno predavanje **VEČ DAŠ, VEČ IMAŠ!**
6. 12. 2005 – Trebnje – Tečaj javnega nastopanja **PSIHORETORIKA**
25. 1. 2006 – Trebnje – Predavanje **HVALEŽEN SEM! ZAUPAM ŽIVLJENJU!**

POZOR! Ta e-mesečnik je nevaren! Lahko vam spremeni življenje, zato dobro premislite, preden boste nadaljevali z branjem!

UVODNA MISEL E-MESEČNIKA

Avtor članka: Roy Goreya

LE ŠE 6 DNI DO IZIDA NOVE KNJIGE

Brezplačni e-mesečnik KORAKI DO USPEHA bi sicer moral iziti že v četrtek, 20. oktobra 2005, vendar pa sem v tem tednu imel še zadnje opravke glede oblikovanja in tiska nove knjige, tako da se je izid e-mesečnika nekoliko zavlekel.

Vse bralce lahko razveselim z novico, da **ima nova knjiga celo 10 strani več**, kot je bilo sprva predvideno, kar pomeni, da boste uživali v navdihujočem branju na **160 straneh**.

30. oktobra 2005 bo knjiga **VEČ DAŠ, VEČ IMAŠ!** tudi **uradno ugledala luč sveta**.

Prednaročniki boste zaradi praznikov dobili naročene izvode v prvem tednu v novembru, seveda pa bosta vsakemu izvodu priloženi tudi **DARILI** - **majica VEČ DAŠ, VEČ IMAŠ!** in **vstopnica za ekskluzivno predavanje 25. novembra 2005**.

Če morda še oklevate, ali je knjiga **VEČ DAŠ, VEČ IMAŠ!** prava izbira za vas, si lahko na spletni strani **OSEBNA RAST** prebereta **UVOD** in si ogledate celotno **KAZALO** nove knjige.

Za **PREDNAROČILO** pokličite na telefon **051-605-717**, pišite na e-poštni naslov: info@osebna-rast.com ali pa naročite knjigo preko **Spletne knjigarne OSEBNA RAST**.

NAJ VAS SPREMLJA LJUBEZEN!

BOGASTVO ŽIVLJENJA, BOGASTVO SRCA

Trenutki, ki življenju dajejo smisel.

Avtorica članka: Nina Kolar

EGO IN MANIPULACIJA ČLOVEKA

Na kaj najprej pomislite ob besedi »EGO«? Na kakšno živilo? Morda na besedo »egoizem« ali pa na svoj ponos? Ali kdo izmed vas pomisli na politike, verske in duhovne vodje? Ja, tudi možko ime Egon obstaja, ki skriva v sebi besedico »ego«. Obstaja pa tudi slovenska glasbena skupina Ego Malfunction, pa podjetje, ki ima v nazivu besedo »ego«, ta se nahaja tudi v imenu enega izmed modelov računalnikov. Ali ta beseda v vas ustvari pozitiven ali negativen prizvok?

Mene bi besedica »ego« pred leti najprej spomnila na nekaj slabega, na nekaj, kar bi bilo potrebno takoj zatreti, uničiti ali celo izkoreniniti, saj je večina literature, ki sem jo do tedaj prebrala, ego venomer imela za nekaj, kar človeka dela sebičnega in neljubečega.

Vendar sem skozi leta in izkušnje ugotovila, da je človeški ego še kako zelo pomemben za

ohranjanje našega življenja, vsaj tu, v zemeljski pojavnosti. **Brez ega ni delovanja, ni reakcije in ne akcije. In zakaj bi sploh potrebovali akcijo? Za ustvarjanje in izražanje – za izkazovanje lastne individualnosti in enkratnosti.** Kot sem v prejšnjem članku, ki je obravnaval temo religije strahu in ljubezni, že omenila, so prej omenjene postavke nujen predpogoj za ustvarjanje česar koli pozitivnega v imenu Resnice našega srca.

In kaj večina izmed verskih in duhovnih vodij ter društev oz. organizacij, tudi tu, na slovenskih tleh, uči? Da je na vsaki poti duhovnega in osebnostnega spoznavanja in dvigovanja svoje zavesti nujno potrebno uničiti ali vsaj čim bolj zmanjšati ego. **Ego je vedno moteč in naj bi preprečeval transparentnost poslanstva naše duše. Pa je temu zares tako? Ali niso prav izjave teh »kvazi« učiteljev zelo dvomne?** Tisti, ki pozna zakone narave, človeka, sveta in univerzuma, ve, da ničesar ne smeš zatreti ali uničiti, v kolikor si želiš skladja med Zemljo, Vesoljem ter organizmi, ki bivajo na planetu Zemlji.

V kolikor porušiš ravnovesje (požigaš, sekaš gozdove, vlivaš beton v hektarje in hektarje prej travnatih površin, iztrebljaš živali, ipd.), nosiš posledice, saj se Zemlja in Vesolje, pa tudi ostali organizmi, venomer branijo pred takimi krutimi in izkoriščevalskimi posegi v obliki neskladja med številom pripadnikov določenih vrst organizmov, v obliki cunamijev, poplav in potresov.

In kadar človek zatira svoj ego ali ga hoče povsem izkoreniniti, postane duševni bolnik, saj naša pojavnost zazna, da je nekdo nekaj želel iztrgati in uničiti. **Ego je del človekove materialne čustvene oz. miselne pojavnosti, ki se ga ne sme zanikati.** Tu je, da ga sprejmemo in se soočimo z njim, ni pa nujno, da ga upoštevamo. Lahko mu le prisluhnemo, da nam pokaže eno izmed poti v našem življenju, ki je sestavljena iz številnih odločitev, lahko pa mu odločno rečemo »NE« in nadaljujemo po poti svetega prostora srca.

Zanimivo je tudi, da verski in duhovni učitelji v svojih naukih sledilcem zapovedujejo, da v svetu ni dvojnosti, pač pa je le enost – ni črnega, ne belega, pač pa oboje hkrati, združeno v sivi barvi. Mar res? **Zakaj potem zanikajo človeški ego? Ego je in bo in ima pomembno funkcijo. Brez njega bi takoj zapustili ta fizični svet. In hkrati tudi z njim lahko povsem dobro, varno in daleč plujemo v svetove višjih sfer naše zavesti.** Deluje kot protiutež ignoranci enega izmed polov naše ravni bivanja. Je protiutež blodnjam zavesti in sidro človeške integritete kot človeka, ki se zaveda svojega poslanstva na tem planetu.

Seveda pa ego in zavedanje njegove moči s seboj prinaša ogromno odgovornost.

Tako veliko odgovornost, da je niso vsi sposobni razumeti, kaj šele pravilno uporabiti v svojem delovanju, zato smo priča tolikim zlorabam s strani politikov, učiteljev »višjih« resnic ter tudi navadnih smrtnikov.

Kdor se zaveda sebe kot materialnega bitja, se lahko prav tako zelo dobro spomni sebe kot duhovnega bitja. Kajti, če pozna en konec polarnosti, hitro pride tudi do drugega konca polarnosti. To pa je že vprašanje dualnosti, ki je kot taka nujno potrebna, da lahko prepoznavamo ta svet in ga zatipamo, ovohamo, slišimo, vidimo. Kadar te dualnosti ni, niti ni zavedanja oz. zavesti o čemer koli drugem.

Pa še nekaj – ko boste naslednjič pomislili na to, da ego ni dober, ker vam je tako rekel kakšen izmed duhovnih učiteljev ali vam je tako narekovala kakšna knjiga, se spomnite, da je ljudi, ki imajo pohleven ego, najlažje voditi, usmerjati, manipulirati, jim vsiliti nova prepričanja in jih preoblikovati sebi v prid.

Zato – naj živi ego in z njim svoboda bivanja ter okušanja tako materialnih kot duhovnih dimenzij! Vse je eno in vse »je« ali pa »ni«.

Nina Kolar, absolventka ekonomije, pesnica in mlada ustvarjalka

Spletna stran: www.mozaik-kreativnosti.com

E-pošta: nina.kolar@mozaik-kreativnosti.com

TRŽENJE IN PRODAJA ZA 21. STOLETJE
Kako povečamo prodajo in ustvarimo navdušene stranke?
Avtor članka: Roy Goreya

ALI SE PRI VAS »KAJ DOGAJA«?

Spomin mi je ušel na čas pred več kot petimi leti, ko sem se tudi sam nekaj mesecev ukvarjal z mrežnim marketingom. Takrat (in predvidevam, da še sedaj) v različnih sistemih mrežnih marketingov pogosto učijo, da naj na vprašanje: »Kako pa kaj vaša prodaja?« ali pa »Kako kaj vaš posel?« ali pa »Kako napredujete v poslu?«, odgovorijo na poseben, nekoliko prikrit in zviti način, da ima spraševalec vtis, da ste res uspešni v njem.

Če povem z drugimi besedami, ni važno, ali vam posel teče ali ne, ali imate dovolj zastopnikov ali ne – odgovoriti je potrebno vedno: »Pri meni se 'full dogaja'.« S takim odgovorom naj bi imel tisti, ki nas sprašuje, zunanji vtis, da smo pri svojem poslu nadvse uspešni, delavni, skratka - človek, kateremu se splača zaupati. Sicer pa, le kdo bi si želel za mentorja oz. sponzorja nekoga, ki ima težave pri poslu in pridobivanju novih strank?

Mrežni marketing je sistem trženja oz. prodaje, ki je ustvaril največ milijonarjev na svetu, več kot katerikoli drugi način, in to je podatek, ki govori sam zase. A danes ne bomo govorili o prednostih in slabostih mrežnega marketinga, temveč o tem, kaj se lahko mi naučimo iz malo prej podanega odgovora: »Pri meni se 'full dogaja'.«

Postavimo odgovor na glavo - v vprašanje, in se kot podjetnik ali tržnik vprašajmo: »Ali se pri nas res 'full dogaja'?« In če se pri nas nič kaj prida 'full ne dogaja«, se spet vprašajmo: »Zakaj se pri nas nič 'full ne dogaja'?« Zanimivo, kajne, kako lahko z malo predrugačeno formulacijo odgovora pridemo do pomembnih spoznanj o svojem poslu. Pa jih naštejmo kar nekaj:

- Spletna stran, ki ni bila osvežena in posodobljena že več kot pol leta.
- Ceniki, ki so že zdavnaj zastareli, a jih imamo na spletu še vedno objavljene.
- Kontaktne telefonske številke in e-poštni naslovi, ki niso več pravi, a še vedno on-line.
- Na e-pošto odgovarjamo z veliko zamudo ali pa sploh ne.
- Ne držimo se rokov in dogovorov, ki so bili sklenjeni s poslovnim partnerjem.
- Zaposleni, ki se oglašajo na telefonske klice potencialnih strank, so neprijazni in zadirčni.
- Reklamacij sploh ne rešujemo, saj menimo, da imamo mi vedno prav.

Resnica (še enkrat preberite zgornje točke in jih preverite v vašem podjetju) zna zažebet, kajne? Vendar, ko smo pripravljeni pogledati resnici v oči in spremeniti neažurnost, neprijaznost in neaktivnost v 'full dogaja', smo že na pol poti, da se bo situacija izboljšala in prodaja povečala.

Poznam ljudi, ki niso člani nobenega mrežnega marketinga, vendar kar naprej jasno in glasno govorijo o svojih velikih poslovnih načrtih, kaj vse se bo delalo, spremenilo, naredilo in ustvarilo. Spet drugi govorijo, kako bodo napisali novo knjigo o tej in tej temi (vse že imajo v glavi), le še usesti se morajo za pisalno mizo oz. računalnik in začeti s pisanjem.

Toda vso resnico tako varljivega 'full dogaja' sem spoznal čez nekaj mesecev, ko sem te ljudi, ki so na veliko govorili o novih projektih, novih knjigah, novih prodajnih pristopih, novih avtomobilih, novih poznanstvih ... ponovno povprašal, kako kaj napredujejo pri svojih načrtih.

Njihovi odgovori so bili zelo zanimivi – od že oguljenega »...a, pri nas se 'full dogaja', projekti so v teku in kmalu bodo ugledali luč sveta...«, do izmikanj pogovora o tej temi. Skratka, kot vidimo, 'full dogaja' vedno le ne pomeni 'full dogaja', temveč popolnoma nasprotno – mrtvilo na določenem področju.

Zato, če nismo sposobni na vprašanje o poteku naših projektov, ciljev in načrtov, potem, ko smo jih obelodanili pred časom, odgovoriti konkretno, bodimo rajši tiho in jih zadržimo zase. Življenje me je že velikokrat naučilo, da »veliko gobezdalo« ostane le »veliko gobezdalo«, ter

da je bolje verjeti ljudem, ki so pri svojih načrtih bolj tihi, smejejši in aktivnejši. Znan slovenski pregovor: »Zarečenega kruha se največ poje.« pride še kako do izraza na področju prodaje in poslovanja.

Bodimo iskreni, tako do sebe, kot tudi do strank, in realno ocenimo, česa smo zmožni in česa ne, postavimo si prodajne cilje, za katerimi lahko stojimo ne samo s svojimi besedami, temveč tudi s svojimi dejanji. Dejanja, in ne velike besede, so ključna komponenta, ki ločijo mojstra prodaje od amaterja.

ŽELIM VAM USPEŠNO PRODAJO!

Roy Goreya, motivacijski trener, predavatelj in avtor knjižnih uspešnic

Spletna stran: www.osebna-rast.com

E-pošta: roy.goreya@osebna-rast.com

KOTIČEK ZA SAMORAZVOJ

Korak v neznano, pot pogumnih.

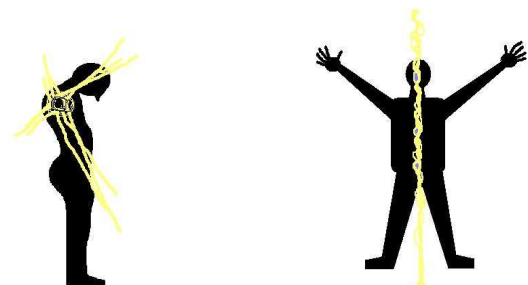
Avtor članka: Robert Lisac

OKREPIMO SVOJO SAMOZAVEST!

Kaj je samozavest? Morda na to vprašanje odgovarja še najbolje sama beseda »samozavest«, ki bi jo lahko razstavili na »**samo**« in »**zavedanje**«. Torej gre za sposobnost zavedanja samega sebe. Žal se pogosto naučimo videti, občutiti, slišati samo negativne opazke o nas samih in se s tem zavedamo predvsem naših slabosti, čeprav v resnici premoremo vsaj toliko tudi pozitivnih lastnosti.

Ne gre za to, da bi si lagali, da nam gre vedno vse po maslu, precej bolj gre za tisti zapostavljen pogled, da se naučimo videti, slišati, čutiti in s tem tudi zavedati, **v čem smo dobri? Kaj radi počnemo? Za kaj smo bili najbolj pogosto pohvaljeni?** Pri zdravi samozavesti gre torej za oboje, sicer realno vedeti, za kaj nismo ustvarjeni in prav tako realno prisluhniti sebi in okolici, da bi odkrili svoje skrite potencialne, ki so pogosto tudi povezani z našimi najbolj skrivnimi željami.

Iz **semena** lahko vzklije rastlina le v varnem okolju. Vsaka toča, vsak večji naliv, celo močnejši veter lahko mlado rastlinico uniči. Podobno je s **človeškimi potenciali**, ki jih vsi premoremo, vendar je potrebno zelo skrbno presoditi, komu bomo o naših načrtih pripovedovali, saj lahko deluje na nas kot blago sonce na mlado rastlinico, ali kot strela in grom, ki poteptata rastlino, ki je pravkar prikukala izpod zemeljske odeje. Samozavest je tesno povezana tudi z našo **telesno držo**. Vsaka telesna drža prebuja v nas ustrezne **občutke**.

Sključena drža in pogled, usmerjen v tla, govori o tem, da človek nima energije niti za to, da bi se držal pokonci - pravimo, da se takšen človek vleče kot »cota«. Človek, ki si ne upa gledati drugim v oči, torej gledati naravnost, že s svojim načinom gledanja drugim sporoča: »Nisem samozavesten, rad prevzemam krivdo za stvari, čeprav nisem kriv, samo, da je mir v hiši (službi...).« Takšni ljudje se pogosto sprašujejo: »Zakaj se vsi spravljajo vedno name? Zakaj sem kriv vedno jaz? Zakaj se usoda vedno tako kruto poigrava z mano?«

Morda del odgovorov tiči prav v tej »**hlapčevski**« drži? Na levi risbi sem narisal človeka, ki se drži kot hlapec. Z rumeno barvo sem poskusil ponazoriti »os telesa«. Kot vidite, je ta **prelomljena**. Človek, ki se drži tako, je kot prelomljena cev, iz katere nenehno uhaja tekočina. Takemu človeku pri prelomnici zato nenehno malo po malo uhaja energija, ker je **ravnovesje** drže porušeno.

Pokončna drža (desna risba), kjer se človek drži naravno vzravnano, sproži v človeku občutek, da je nekaj vreden, da je pomemben del te družbe, da ima stvari pod nadzorom. S takšno držo daje človek drugim, ki jih srečuje, vedeti, da se lahko skupaj gredo samo »igro enakovrednosti« in demokratičnih odnosov. Ne gre za umetno držo, ki jo mnogi propagirajo, kjer je treba potegniti trebuh noter in kjer se je treba izprsi, daleč od tega! Gre za **naravno držo**, kjer ima pokončni človek občutek, kot da ga nenehno nekdo rahlo vleče za lase navzgor.

Koga bi si kot nadrejeni prej privoščili, v smislu, da bi se znašali nad drugo osebo? Ali nad človekom, ki se drži sključeno in vas plaho opazuje, ali nad človekom, ki vas na isti višini z zravnano hrbtenico gleda? Vsaka telesna drža sproža v ljudeh točno določene reakcije. Ugotovili smo, da je telesna drža **ogledalo**, po katerem lahko sklepamo na stopnjo samozavesti človeka. Z držo samo lahko vplivamo na naše počutje, zato za **samozavestno počutje** izberimo tudi **samozavestno in pokončno držo**. Kako se boste držali vi, je vsak dan znova vaša odločitev.

P.S.: Seveda je samozavest človeka odvisna še tudi od drugih faktorjev, vendar je nekje treba začeti. Sama telesna drža je lahko ena izmed takšnih izhodiščnih točk.

P.P.S.: **Samozavest** je odvisna tudi od razumevanja življenja samega. Življenje samo je mogoče boljše razumeti, če vemo za **zakonitosti**, ki vladajo našemu življenju. O teh zakonitostih si lahko več preberete v moji knjigi **KORAK V NEZNANO – POT POGUMNIH**, ki si jo lahko kupite preko Royeve spletne knjigarne ali izposodite v knjižnici. Prijetno branje!

Robert Lisac, avtor knjige »Korak v neznanu – pot pogumnih«
E-pošta: samorazvoj@hotmail.com

KLJUČ DO SREČE SKOZI OČI UČITELJICE

Razmišljanja o vrednotah življenja.

Avtorica članka: Ljuba Žerovc

ZAKAJ TAKO RADI UPORABLJAMO NAZIVE?

Neki dan grem malo zamišljena po cesti mimo neke kranjske osnovne šole, kar me pritegne živahno dogajanje okoli nje. "Halo", si rečem, "tule se bo pa nekaj gradilo!"

Na veliki modri tabli pred ograjenim gradbiščem preberem: (imena so, jasno, izmišljena!)

Projekt. podj.: CEGUNACEGU

Odg. vodja projekta: PEPI MALTA, univ. dipl. inž. arh.

Odg. projektanti: ARHITEKTURA:

PEPI MALTA, univ. dipl. inž. arh. strojne instalacije

TONI BETON: univ. dipl. inž. strojno-gradbene konstrukcije

MATEVŽ DRAT: univ. dipl. inž. gradb. elektroinstalacije

VORANC KOVINAR: univ. dipl. inž. el. instalacije telekomunikacije

FRANCELJ MAŠINA: univ. dipl. inž. el....itd.,itd.

Kar stisnilo me je okrog srca. Toliko pomembnih mož gradi oz. nadgrajuje šolsko stavbo, mi, "navadni" učitelji, ki smo zaposleni v njihovih stvaritvah, pa se ne moremo niti v sanjah kititi s toliko nazivi! Zato najbrž nismo toliko vredni oz. pomembni, če seveda izvzamem profesorje na srednjih šolah ali univerzah, ki si lahko privoščijo dolge nazive, kot je npr. naziv univ. dipl.

prof. mat. Janko Računalo. Da sploh ne govorim o raznih doktorjih, kot je npr. dr. med. spec. radiolog Zdravko Žila!

Tudi sama sem učiteljica. V komunističnih časih sem bila samo "tršica" in tudi učenci so uporabljali le ta naziv, kadar so hoteli pritegniti mojo pozornost. "Tršica, tršica!" so se nenehno drli, medtem ko so dvigali roke.

Nato je z osamosvojitvijo nastopilo obdobje kapitalizma in tovarišice smo se čez noč prelevile v gospe učiteljice. Učenci so nas morali klicati npr. gospa učiteljica Korenčkova. Naj povem, da mi je ta naziv povzročal prebavne motnje. Nikoli nisem marala, da me kdo kliče gospa. Ob tem sem vedno odgovarjala: "Gos pa nisem! Ime mi je Ljuba" In vsi so me čudno gledali.

Zato sem učencem velikokrat rekla, naj me kličejo preprosto učiteljica Ljuba, če že moram imeti kak naziv. Toda učenci so instinktivno začutili, da mi tudi tista učiteljica ni prav pogodu, zato so me enostavno klicali kar Ljuba. In tako se je dogajalo, da so po hodniku klicali za mano: "Ljuba, Ljuba, živjo Ljuba!" In, veste kaj – meni je bilo to všeč, čeprav so druge učiteljice nad tem vihale nosove.

Velikokrat sem razmišljala o tem, zakaj se nekateri ljudje tako radi kitijo s svojimi nazivi. Ali s tem poudarjajo svojo večvrednost, ali z njimi zapolnjujejo notranjo praznino, ali pa so preprosto le domišljavi snobi!? Mar ni človek že tedaj, ko se rodi, nadvse dragoceno in visokovredno bitje? Ali sploh potrebuje kak naziv? Dobro, druga stvar sta ime in priimek, saj po nečem se vendarle moramo ločiti med seboj.

Toda, mi nismo svoje ime, nismo svoj naziv in nismo svoje delo, kot tudi nismo svoje imetje. Smo le duhovna bitja, ki so prišla na ta svet po človeško izkušnjo. Vsi ti atributi pa označujejo le našo zunanjo pojavo. V resnici pa smo veliko več kot to. V svoji notranjosti smo si vsi enaki, vsi enakovredni, vsi enakopravni!

Naziv univ. dipl. inž. naj bi povedal le, da je neko duhovno bitje pač specialist v svoji stroki in je pač nekaj več časa porabilo za študij kot pa npr. kakšna prodajalka. Je zato prodajalka manj vredna in zato ni upravičena do naziva, recimo izobr. usposob. strok. prodajalka? Obe dejavnosti sta le njuni poslanstvi, ki sta bili določeni že pred njunim rojstvom. Oba bi bila namreč lahko tudi kaj drugega, npr. vrtnarja, peka ali dimnikarja. Bi bila tedaj kaj manj vredna?

Po logiki nazivanja bi torej morali tistega, ki hodi plavat, nazivati plavalec. "Bravo, plavalka Ljuba je preplavala dva kilometra!" Ko bi se vrnila domov in pričela kuhati kosilo, bi postala kuharica. "Kuharica Ljuba je spekla pico." Nato bi sedla za računalnik in napisala kakšno stran teksta. "Pesnica Ljuba je napisala nekaj modrih misli."... itd., itd. Vsakič, ko bi spremenila dejavnost, bi avtomatično spremenila tudi naziv. Tako bi bila lahko v istem dnevu npr. sprehajalka, sogovornica, pletilja, gledalka TV, mama, soseda, soproga, čistilka, kolesarka ... lahko bi naštevala v nedogled.

Vsak človek je vreden spoštovanja in čaščenja, že zaradi tega, ker obstaja. Tudi tisti, ki imajo nižjo izobrazbo, ali pa tisti brez nje, si zaslužijo časten naziv. Brez njih veselje oz. človeštvo ne bi bilo popolno. Kajti vsakdo med nami predstavlja le kamenček v vesoljnem mozaiku, brez katerega bi v njem zevala praznina.

Najrazličnejši doktorji, profesorji, inženirji, pravniki, ekonomisti ... pa so samo malo bolj bleščeči kamenčki (ali pa si to le domišljajo!), a zaradi tega še niso več vredni od drugih. So samo drugačni, nikakor pa bolj dragoceni! Torej - stran s pretiravanjem z nazivi! Bodite le tisto, kar v resnici ste – duhovno bitje v človeški preobleki!

***Slog ni nadomestek za vsebino,
često le prikriva strah, praznino!***

***Človek, ki vesel je in ljubi vse stvari,
nezadržno ves čas privlačil bo ljudi.***

***Kdor pretirano se za nekaj poteguje,
le nasprotno silo s tem k sebi privlačuje.***

***Voditelj, ki naziv svoj pretirano časti
ali uporablja, spoštovanje izgubi!***

Ljuba Žerovc, avtorica knjig »Modrosti zbrane iz verzov stkanec« in »Verzi za tkanje vezi med ljudmi«
Spletna stran: www.modrostizbrane.com
E-pošta: ljuba.zerovc@modrostizbrane.com

MODRE MISLI ZA VSAK DAN

Misli, ki vas bodo motivirale za vrhunske dosežke.

"Vse kar je vredno narediti, je treba narediti vsaj slabo, dokler se ne naučimo tega opraviti dobro." Zig Ziglar

"Pojte in plešite skupaj in se veselite, toda vsak naj ostane sam, podobno kot je vsaka struna na lutnji sama, pa vendar skupaj odzvanjajo isti napev." Kahlil Gibran

"Veliko bolje je oprostiti in pozabiti kot zameriti in pomniti." Neznani avtor

ANEKDOTE E-MESEČNIKA

Resnične zgodbe, ki vas bodo spravile v smeh.

PROTISTRUP

Slavni basnopisec Jean La Fontaine je imel navado, da si je vsako jutro spekel jabolko. Nekoč ga je dal na polico kamina, da bi se ohladilo, in nato stopil v knjižnico. Medtem je prišel na obisk eden od njegovih prijateljev, opazil vabljivo jabolko in ga pojedel.

»Kdo je pojedel jabolko, ki je ležalo na kaminu?« je vprašal pesnik, ko se je vrnil iz knjižnice.

»Jaz ne,« se je zlagal prijatelj.

»Potem si imel srečo!«

»Zakaj?«

»Vanj sem dal arzenik, da bi ga nastavil podganam.«

»Sveta nebesa! Arzenik!« je zavpil prijatelj. »Hitro protistrup!«

»Za protistrup naj ti zadostuje nauk,« mu je z nasmehom dejal La Fontaine, »da nikoli ne vzemi jabolka, ki ti ni namenjeno. Zdaj si bom moral speči drugo.«

PREKRASNA UNIFORMA

Ko je Francois Joseph Lefebvre, eden najzanesljivejših Napoleonovih generalov, oblekel maršalsko uniformo, mu je neki državni svetnik čestital:

»Kakšno prekrasno uniformo imate!«

»Hvala!« je odgovoril maršal, »pa je tudi prav, da je taka: delal sem jo petintrideset let in šele včeraj je bila izgotovljena.«

KATASTROFA

Nadebuden slikar je pokazal nemškemu slikarju Franzu von Lenbachu svojo najnovejšo sliko:

»Vidite, to je moje novo delo. Kaže propad sveta.«

»Res,« je prikimal slikar, »to je - resnična katastrofa!«

KRATKOVIDNI VOJVODA

Toskanski veliki vojvoda Leopold II. je bil močno kratkoviden. Med sprejemom je nagovoril

neko žensko:

»Imate kaj otrok?«

»Da, visokost, tri sinove.«

Čez nekaj minut se je veliki vojvoda spet ustavil pred isto žensko in ji zastavil isto vprašanje.

»Imate kaj otrok?«

»Še vedno tri, visokost.«

[[SPLETNA KNJIGARNA](#)] [[OSEBNO SVETOVANJE](#)] [[POGOVORI NA FORUMU](#)] [[BREZPLAČNE E-KNJIGE](#)]

Izdajatelj: WWW.OSEBNA-RAST.COM

© OSEBNA RAST 2005

E-pošta: roy.goreva@osebna-rast.com